

Lesarabræv

Fyrirspurningur til Jóanes Hansen, bygðarráðslim á Argjum

Harra Jóanes Hansen, figgjar-nevndarlímur á Argjum, nú hava tygum rópt og skrivað so nógv, mæ vitandi liggur skattainntøkan hjá Argja Kommunu »framvegis« á uml. kr. 1.300.000,- pr. mdr. Transporturin til føstu lánveitararnar er góðar kr. 700.000,- pr. mdr.

Hvussu er húsast við munin-

um, kr. 600.000,- pr. mdr., við-ani árslok?

Hverji stig eru tikin, ella kanska »ikki« tikin, hetta seinasta árið, sum gera at kommunan »nú« fullkomiliga hevur rent seg fasta figgjarliga?

Heilsan

ein áhugaður

Yvirlýsing frá Føroya Arbeðarafelag

Nú vit hava frætt, at royndir verða gjørdar at undirgrava sáttmálar okkara, verður heitt á øll lokalfeløg og limir innan FA um at siggja til at galdandi sáttmálar verða hildnir, og at eingi frávik verða gjørd viðvíkjandi lønarásetingum, arbeðstíð o.ø.

Um lokalfeløg ella limir teirra fáa kunnleika til, at sáttmálarnir ikki verða hildnir er tað sera umráðandi, at FA beinanvegin fær fráboðan um hetta.

Gjørt verður samstundis vart við, at lóntakari bert hevur møguleika fyri at fáa 2 vikur úr Trygdargrunninum fyri avreiðingar og lønir, um virkir lata aftur ella fara í gjaldssteðg.

Føroya Arbeðarafelag

scenografiini. Asko Sutinen hevur gjørt seg galdandi í Austrála, har hann hevur arbeitt leingi. Nógvar listasamlingar í Finlandi og í Austrála eru úr hansara verbum (t.d. Australiens Nationalgalleri og Helsingfors Stadsmuseum).

Tónleikin til verkið hava Matti og Pirjo Bergström staðið fyri, teir hava samstarvast við Carlson fyri. Fyrstu ferð var í 1976, tá Carlson nýtti teirra tónleik í hennara koreografi »Eko« í Finland Nationalopera. Aftan á hetta hava Matti og Pirjo Bergström verið at hoyrt í m.a. fleiri verbum av Jorma Uotinen.

Ljósteknikkin til Blá Porten hevur Claude Naville staðið fyri, hann hevur m.a. arbeitt við Trio og Blue Lady, koreografiin hjá Carlson. Um várið 1991 stóð Claude Naville fyri ljós-

um til sína fyrstu operu, Parsifal av Richard Wagner, sum Finland Nationalopera og Tammerhuset produceraðu saman.

Taina Relander hevur ábyrgdina av búnum í verkinum, hon hevur frá 1983 gjørt draktir og scenografi fyri fleiri finskar dans- og tónleikaraleikir. Relander hoyrði eisini til tann gamla pionerbólkin innan ta finlendsku performance-listina, Jack Helen Brut.

Sum hjálpari av koreografiini er Maria Hupponen, hon var eisini hjálpari í verkinum »Vem tog augusti« í Helsingfors Stadsteater. Tey seinnu árinu hevur Hupponen gjørt seg galdandi eisini við sínum egnu koreografiinum.

Atgongumerki á 60,- kr. fyri vaksen og 20,- kr. fyri børn, eru at fáa í Norðurlandahúsinum.

Søgan um »væleydnaða« Mallorca-túrin

Møguliga eru vit ikki nógv búnir at fara í fremmant land, har einans teir heilt fáu tosa skiljandi enskt, men, men... Rætta frágreiðingin er tann, at Sverri Trónd Hansen ikki er nógv búgvin at fyrireika slíkar ferðir.

Sverri T. Hansen var í sjónvarpinum og fortaldi Føroya fólk, at um áhugaður fótballsspelarar vóru til fótballsskúlan á Mallorca, so skuldu teir bara siga honum frá, og hann skuldi »ordna« alt. Millum teir áhugaðu vóru vit triggir, sum tíværið hevdu ov stórt álit á at Sverri Trónd Hansen »ordnaði« tað heila. Aðrir áhugaðir ringdu beinleiðis til norsku fyrireikararnar, sum rættest hevði verið at gjørt. Hadaði fingur teir at vita, at eingin skúli var, og blivu ráddir frá at fara niður til Mallorca.

Sverri fortaldi, at ov seint var at melda seg til skúlan úr Føroyum, men hann kundi royna at fáa okkum saman við norðmonnum niður hagar. Hetta varð roynt, og segði hann, at hetta var fingið í lag. Vit fingur sendandi sjónband, ið Sverri Trónd Hansen segði, visti okkum fasilitetir, vit høvdu at ráða yri á Mallorca.

Hetta sáðgviliga lovaði út, men skuldi vísa seg at verða enn ein av mongu »misskilýsingunum« hjá Sverra Trónd Hansen.

Dagurin nærkaðist, tá ið farast skuldi avstað. Kvældið fyri, tá ið vit avbygdumenn noyðust at standa klárir í Havn, til Sverri Trónd Hansen víldi siggja okkum, sigur hann við

okkum, at norðmennirnir ikki koma við hólast alt. Fyri forleirunum hjá mær sigur Sverri Trónd Hansen sama kvæld, at aðrir norðlendskir spelarar fara niður á Mallorca. Hetta hoyra vit sjálvandi seinni um kvældið, og hugsa tí ikki so nógv um, at eingur norskur spelarar koma við. Komur niður á Mallorca, funnu vit út av, at tað vóru einans vit triggir.

Trupulleikar vóru av flogbilletunum, tí ringt var at fáa flogflar, ið fór beinleiðis til Mallorca. Tá vit høvdu uppskott frammi um at fara til Noregs og harfrá fylgjast við norðmonnum til Mallorca, helt Sverri Trónd Hansen at hetta var vert at royna. (Enn einki tekin um, at tað ongantíð var upp á tal at norðmenn skuldu avstað...!) Endin varð, at vit vóru í 4 ymskum flogflørum á vegnum til Mallorca, FR-KBH, KBH-Amsterdam, AMD-Barcelona, BCN-Palma. Eg hevði gjarna viljað sæð ein óbúnan ungling runnið runt í hesum flogflørum og skift flogflar við »huj & haste«.

Komur til Palma, stóð hýrúvognur klárur í lufthavnini sum avtalað áðrenn - gott nokk. Áðrenn fráferðina úr Føroyum høvdu vit góldið 500,- kr. hvør, altso 1.500 kr., fyri at hýrúvognurin koyrði okkum til Alcudia. Hýrúvognurin úr Alcudia til Palma (aftur og fram er líka langt) kostaði 250,- kr.! Hýrúvognsfótarin, ið hevði fingið somu boð sum vit, um at lykilin til íbúðina var at finna í einari barr, fann út av at barrin var stongd fyri vetur-

in! Kl. 0.15 funnu vit lykilin í einum gjøgnumblyttum konvolutti uttandyri íbúðarnar.

Ófatuligt, at Sverri Trónd Hansen heftur seg so við, at vit skuldu venja við Alcudia týskvældið, tí tað ið vit møttu til venjing hjá Alcudia hóskvældið, hevði formaðurin har just fingið boð um okkum (les sama hósadag). Hann hevði tí ikki spurt venjaran, um vit kundu venja við teimum, men spurdi so imeðan vit stóðu og lurtadu. Svarið var, at vit einans kundu venja við týskvældi, tá ið fysisk venjing var, tí tað ið hann hevði mátt við sær, ið skilti enskt. Fysiska venjing kann man eisini venja í Vági og Klaksvík - annars takk.

Mikudag blivu vit kontaktadur av tveimum, ið vóru okkum á ein vøll, sum var leigaður til okkum at spæla á - óført, men heldur keðiligt, at vit einans vóru triggir spelarar. Ströndin var eisini fin at venja á, men orsaka av skeivu upplýsingunum um, at vit skuldu vera fleiri enn triggir fótballsspelarar, varð trupult at rista skuffilið av forvæntingunum av sær.

Frá Sverra Trónd Hansen fingur vit frágreiðing um, har ið vit skuldu finna okkara kontaktmann. Vit fingur eisini stungnan seðil undir hurðina í íbúðini, har teknað var á, har og hvussu staðið et. Rætt sambært upplýsingunum hjá Sverra Trónd Hansen! Vit vóru triggir (3!) ferðir á hesum stað, men fingur somu seg hvørja ferð - tey kendu onki til nakrar føroyskar fótballsspel-

arar.

Tað bleiv alt meira eyðsýnligt at eingin visti av, at vit skuldu vera har. Hugurin minkaði, gleði við at koma eitt nýtt stað at royna nákað annað hvarv, so eittans var at gera. Vit fingur kontakt til Føroya og bóðu tey ringja til Noregs, fyri at fáa at vita, hvat ið gerast skuldi. Úr Noregi fingur tey fyrst av øllum at vita, at tey úr Noregi høvdu biðið Sverra Trónd Hansen um attráð okkum frá at fara, tí trupulleikar fóru at standast av hesi ferð. Eisini høvdu tey biðið Sverra Trónd Hansen um attráð við at fara í sjónvarpið við upplýsingunum um fótballsskúlan. Um áværingina frá teimum úr Noregi fingur vit ikki at vita um fyrrenn gjøgnum telefonina á Mallorca. Sjálvandi tók hetta síðsta neistan úr vónum um eitt fótballssupplivisi á Mallorca.

Fleiri ferðir áðrenn fráferðina fingur vit ymsar upplýsingar. Ikki haldi eg, at skeivu upplýsingarnar vóru givnar viðvílva frá Sverra Trónd Hansen. MEN soverðið má ikki henda, tá ið talan er um so langan og kostnaðarmiklan túr. Tí kann setast spurningur við, um Sverri Trónd Hansen er rættur maður til hetta frítáritiv (!), ella sum hann víldi málborið seg, »hann er ikki búgvin til hetta«.

Gracias señor

Vágur, 2. november 1993
John Eystberg

Viðmerking til Jóannes Eidesgaard um sethúsamálið

Síðsta árið hevur ofta verið frammi um at hjálpa sethúsaeigarum úr trupulleikum við sanering, niðurfyrsting av skuld o.ø. Nógvir politikarar hava eisini sýnt vilja til at hjálpa, men onki er hent. Jóannes Eidesgaard er nú kominn til taniðurstaðu, at rættest er, at bankin víðger húsamálini hvørt sær.

Bankin hevur í hesum krepputíðum viðgjørt hesi mál, hvørt sær, uttan at politikararnir hava gjørt hvørki frá ella til. Húsaeigarin, tyngdur av skuld, ógöldnar SEV-rokningar, avbrotin telefon, tómur oljutangi, fyri ikki at tosa um húsaskuldina, gongur kanossagongd inn í bankan at kæra sína neyð. Tað sálarliga trýstið, hesin maður er undir, við konu og børnum heima, ið stúra fyri at verða útkoyrd, kunnur vit uttan fyri standandi ikki meta um. Men úrslitið av hesi vitjan í bankanum, har hvør hevur hesum illa staddu fær húsamál sitt viðgjørt eftir uppskrift frá Jóannes Eidesgaard, kenna vit øll. Burturflýing av landinum út í

tað óvissa, tóm hús og tvangs-sølu síga frá hesum. Bankakervið er kyniskt, kalt og kensuleyst yvir fyri einstaklinginum, eins og Den Danske Bank yvir fyri tjóðini.

Í fjólmjóðinum, m.a. í Sosialinum, hava hesar mannalagnur verið umrøddar. Hetta er sinnistýngandi at frætta um, men tað er gott, at tað kemur fram. Tí her kunnur okkara ráðandi menn og kvinnur fáa at vita, hvat ið veruliga hendir í gerandiðegnum imillum okkum. Ongin kann seinni koma og siga, at tey vóru ikki av nekrum. Javnaðarflokkurin hevur altíð havt tað í síni stevnuská at hjálpa til minni menta. Er tað nakrantíð, at tey minni menta, tey við húsatrupulleikum, trongja til hjálps, so er tað nú. At rópa seg smámannavinnur, so sum í 80-unum, tá ið alt gekk so væl, kreivur ongan innstans. Nú, har aftur móti, mugu menn standa aftan fyri orðini, tí nú kreivst ein hjálpandi hond. Tí, sum ráða fyri borgum, høvdu bæði makt og megi, tá ið tað ráddi um at

bjarga bankunum við millardabelði. Tí hava bæði makt og megi enn, nú tað ræður um at hjálpa einstaklingunum. Væl er ein vitandi um, at javnaðarflokkurin hevur lagt sjógv millum seg og fakfeløgini, hvat ið eftir okkara tykki, sum hava sosialistiskar hugsjónir, er fullkomiliga skeivt. Men er flokkurin nú eisini við at leggja sjógv imillum seg og einstaklingin, í staðin fyri at hjálpa hesum, nú ið tað stendur á, so eru politikararnir og vit aðrir fundamentalt ósamdir.

Myndugleikarnir eiga at geva bankunum orðrar. Menn,

sum bygdu í 80-unum, og sum av ávisum orsökum ikki kunnu gjalda fult út rentur og avdrög í hesum døgum, eiga at fáa part av húsaskuldini niðurfyrst. Einaferð fara tjóðirnar at batna og fiskurin kemur aftur í havið, og liviligi verður hjá fólk okkara. Harmiligt verður tað, um tað hundraðar av familjum hava mist húsinu - men ikki húsaskuldina - og hesi kundu havt møguleika fyri at verið betur fyri, um rætt var atborði av okkara politikarum.

Leif Nolsøe, Sørvágar

ADC-Heilsólan

Lóðavegur 14 - Tórshavn - Tlf. 15828 - Fax 15893

ARBEIÐSHANDSKAR

til øll endamáli - bæði á sjógv og landi